

denne Anskuelse med Hensyn til de Lovforslag, der have været forelagte i denne Samling, hvoraf man slutter det f. Ex. med Hensyn til Lovforslaget om Frilager eller Forslag til en Bygningslov for Kjøbenhavn. Hvad har deri gjort det paa Forhaand klart, at man ikke kunde komme til Overenskomst med Regjeringen derom? Det Samme gjælder om det kjøbenhavnske Jernbaneforslag, der er heller ikke der gjort Forsøg paa Overenskomst, det Samme gjælder Forslaget om en Anstalt for Landskvage, Forslag til Lov om Fiskeriet og Forslag til Lov om Sikkringsmidler mod usødygtige Skibe og ligeledes Lovforslag om Ordningen af Jurisdiktionsforholdene i Søndre Vird og deslige. Jeg gad vidst, hvad der i al Verden skulde berettigede de Herrer til at tro, at Forsøg paa at komme til Overenskomst om disse Love vilde være frugtesløst og kun bevirke, at Afstanden mellem de modstaaende Anskuelser blev endnu større. Jeg gad vidst, hvad der berettiger til at sige det, naar man slet ikke har prøvet derpaa. Ved de Lovforslag, med Hensyn til hvilke man har prøvet derpaa, har det jo netop vist sig, at det kunde lykkes at komme til Overenskomst. Fiskerilovforslaget og Forslaget om usødygtige Skibe har jo endog været her i Thinget til 2den Behandling og været vedtaget i en Skikkelse, som den nuværende Indenrigsminister har erklæret, at der ikke var Noget til Hinder for at modtage. (Bøffen: Det er ikke rigtigt.) Jo, saaledes var det. Derfor siger jeg, at den Sætning, der her staar, er urigtig. Det havde været rigtigt og mere stemmende med, hvad man selv saa mange Gange har udtalt her, hvis man havde sagt, at man henlagde disse Lovforslag, fordi man ikke vilde, at de skulde udkomme, blive til Love, fordi man vilde, at de skulde visne i Ministeriets Haand — dette vilde have været en langt sandere Udtalelse. Og ligesom det er urigtigt, hvad der er udtalt om de atter og atter gjentagne Forsøg paa at komme til Forstaaelse og om Grunden til, at man har henlagt Lovforslagene uden Behandling, er det ogsaa urigtigt, hvad der staar om, at Ministeriet ogsaa er gaaet ud fra den Erkjendelse, at Forhandlingerne under de nuværende Forhold kun vare stikfede til at udvide Afstanden mellem de modstaaende Anskuelser, og det havde været Grunden til, at Ministeriet negtede sin Medvirkning til Fremme af Lovforslag, der fremkom fra Flertallets Side, og som her saae Karakteren af at være „betrydningsfulde og almenyttige Forslag“, hvorom jeg i Diebliffet ikke skal strides med de Herrer. Jeg se vist med Undtagelse af et af dem har jeg en anden Mening, og det har jeg allerede tidligere lagt for Dagen.

Sikkert er det, at det aldeles ikke er den Betragtning, der er gjort gjældende af Ministeriet, men en ganske anden, nemlig den, at man fandt, at det var en Forrykkelse af Forholdet mellem Statsmagterne, om man fandt sig i fra Regjeringens Side, at alle de Lovforslag, som fremgik af Regjeringens Initiativ, bleve henlagte uden Behandling, og at derimod kun de, der fremkom af Thingets Initiativ, skulde nyde Fremme. Men Ministeriet tilbød derimod, at det vilde behandle disse Forslag, saasnart Thingets Flertal vilde gøre Mine til at behandle de ved Regjeringens Initiativ fremkomne Forslag. Dette tilbød Regjeringen; men et tilsvarende Tilbud fremkom ikke fra den modsatte Side. Jeg siger altsaa, at den Begrundelse, som man har givet denne Adresse, er af den Bestaafenhed, at den i og for sig maatte udelukke os fra at kunne stemme for denne. Jeg venter jo ganske vist ikke, at det ærede Flertal skulde have udtrykt sig paa den Maade overfor Hans Majestæt, at det skulde have sagt: Ja, vi erkjende, at Grunden til, at der ikke kommer Noget ud af det, ligger i, at vi ikke ville fremme disse Forslag under det nuværende Ministerium, men det er nu engang saa, og vi tro i den Henseende at kunne faae Medhold hos vore Vælgere; vi ville kun ikke fremme Lovforslagene, og vi forstikke Deres Majestæt, at det bliver ikke anderledes, førend vi faae et andet Ministerium. Denne Maade at tale paa vilde jeg ganske vist ikke have gjort Regning paa hos Dem, det vilde have forudsat en Selverkjendelse og en Selvbekjendelse, som man efter menneskelige Forhold ikke tør gjøre Regning paa. Men hvis der var fremtraadt i Adressen, at Forholdene nu ved Styld, maaste fra den ene Side, maaste fra den anden Side, maaste fra begge Sider, maaste fra ingen af Siderne, havde udviklet sig paa den Maade mellem dette Thing og Ministeriet, at en frugtbar Udvikling af Forholdene var bleven en Umulighed, vilde jo Forholdet have stillet sig anderledes. Det maatte jo nemlig vistnok kunne siges, at det ikke er Noget, der i og for sig er saa urimeligt, og Noget, som man ganske vist ser Exempler paa, at der uden Styld fra uogen Side, eller ialtsald uden paavisselig og haandgribelig Grund, kan udvikle sig et saadant Forhold mellem et Thing og et Ministerium, navnlig naar et Ministerium har fungeret en længere Aarrække, at et fortsat Samarbejde mellem dem ikke giver nogen Mulighed for et frugtbart Resultat. I og for sig kan det heller ikke siges, at en Udtalelse overfor Hans Majestæt om et saadant Forholds Tilstedeværelse skulde kunne betegnes